

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 52Csp/40/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123384195
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jakub Obert
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:6123384195.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom Mgr. Jakubom Obertom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so Teplická 147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: F. E., H.. XX.XX.XXXX, R. C. H. C. E. X, C., o zaplatenie 10.066,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 9.185,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 9.185,70 eur od 14.07.2023 až do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,30 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica (ako súdu upomínaciemu v zmysle zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní) dňa 18.08.2023 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 24.10.2023 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 10.066,85 eur s príslušenstvom, t. j. so zmluvným úrokom vo výške 1.046,94 eur a s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 9.976,73 eur od 14.07.2023 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 18.10.2022 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ktoré obsahujú sadzobník poplatkov. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru s výškou úverového rámca 10.000,- eur zo strany žalobcu žalovanému, pričom žalovaný tento úver čerpal prostredníctvom úverovej karty. Revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je dlžníkovi (žalovanému) poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný úver jednou splátkou. Žalovaný bol odo dňa účinnosti revolvingovej zmluvy v pravidelných mesačných výpisoch z úverového účtu, ktoré boli zasielané na adresu žalovaného v listinnej forme, informovaný o výške mesačnej splátky, o výške úroku a poplatku, výške úverového rámca, ako aj o celkovom zostatku na úverovom účte a jednotlivých transakciách na úverovom účte. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť spolu s úrokom a poplatkom v pravidelných mesačných splátkach v súlade s úverovou zmluvou a úverovými zmluvnými podmienkami. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle hlavy obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 28.06.2023 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru

a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaný však v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatnil aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatnil vo výške 9,00 % ročne, bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. ku dňu 14.07.2023, navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby žalobca vyzval listom zo dňa 14.07.2023 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba. Žalobca ďalej poukázal na to, že prostredníctvom úverovej karty žalovaný čerpal poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 10.592,- eur a žalobcovi uhradil čiastku 1.406,30 eur. Žalovaná suma 11.113,79 eur a pozostáva zo súčtu: istina vo výške 9.976,73 eur, úrok vo výške 980,49 eur, úrok za hotovostné transakcie vo výške 61,81 eur, úrok za poisťné vo výške 4,64 eur a poisťenie CPI vo výške 90,12 eur.

2. Žaloba bola doručená žalovanému do vlastných rúk dňa 21.11.2023. Spolu so žalobou bola žalovanému doručená výzva, aby sa v lehote 15 dní vyjadril k žalobe, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a aby označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný sa k žalobe napriek tomu písomne nevyjadril.

3. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie dňa 06.02.2024 v súlade s § 177 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "C. s. p.") v spojení s § 297 C. s. p., na ktoré predvolal obe sporové strany. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, pričom svoju neúčast' ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 30.01.2024, v ktorom súhlasili s prejednaním veci a rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 24.01.2024 (fikciou doručenia). Žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil a ani nepožiadaval o odročenie pojednávania. Súd preto v súlade s § 180 C. s. p. vykonal pojednávanie a vo veci rozhodol rozsudkom v neprítomnosti sporových strán.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom: predžalobná výzva zo dňa 14.07.2023 spolu s podacím hárkom, zmluva o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver zo dňa 18.10.2022, úverové podmienky žalobcu, výzva na zaplatenie zo dňa 22.05.2023 spolu s podacím hárkom, výzva k splateniu celého úveru spolu s podacím hárkom, výpis čerpania splátok a úhrad.

5. Na základe vykonaného dokazovania a z nesporných skutkových tvrdení žalobcu súd zistil, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 18.10.2022 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 10.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver v mesačných splátkach vo výške 2,531 % z výšky úverového rámca, t. j. vo výške 253,10 eur mesačne. Splátky boli splatné 20. deň v mesiaci. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 24,90 % ročne. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 27,95 % a celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 11.348,76 eur (za predpokladov uvedených v zmluve). Podľa hlavy 7. § 2 písm. a) úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli, že v prípade, ak sa dlžník oneskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo ak sa oneskorí s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, tak môže veriteľ zosplatiť úver, t. j. požiadať dlžníka o splatenie celého čerpaného úveru naraz. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Výzvou zo dňa 22.05.2023 žalobca oznámila žalovanému, že celková dlžná suma je 759,30 eur. Vyzval ho, aby dlžnú sumu zaplatil najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň ho upozornil, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote nezplatí, tak bude žalobca požadovať okamžité jednorazové vrátenie celého úveru. Keďže žalovaný napriek výzve žalobcu dlžné splátky úveru nezaplatil (bol v omeškani s platením viac ako troch mesačných splátok), žalobca výzvou zo dňa 28.06.2023 vyzval žalovaného na splatenie celého čerpaného úveru vo výške 11.161,79 eur. Predžalobnou výzvou zo dňa 14.07.2023 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky v celkovej výške 11.167,25 eur.

Z výpisu čerpania splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný z revolvingového úveru čerpal dňa 20.10.2022 sumu 10.000,- eur, dňa 05.12.2022 sumu 200,- eur a dňa 30.01.2023 sumu 392,- eur. Žalovaný vykonal spolu päť úhrad: dňa 03.11.2022 vo výške 300,- eur, dňa 02.12.2022 vo výške 253,10 eur, dňa 10.01.2023 vo výške 600,- eur, dňa 05.02.2023 vo výške 230,- eur a dňa 17.02.2023 vo výške 23,20

eur. Žalovaný teda čerpal poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 10.592,- eur a žalobcovi uhradil čiastku spolu vo výške 1.406,30 eur.

6. V rámci právneho posúdenia veci vychádzal súd z nasledovných ustanovení právnych predpisov:

7. Podľa § 1 ods. 2 prvej vety zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch") spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

10. Podľa § 52 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "Občiansky zákonník") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 502 ods. 1 prvej vety Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

16. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

17. Aplikáciou citovaných ustanovení právných predpisov na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému je dôvodný len čiastočne. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným súd posúdil ako spotrebiteľský, v dôsledku čoho bolo potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia právných predpisov o ochrane spotrebiteľa, a to vrátane zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V spotrebiteľských sporoch môže súd vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (porovnaj § 295 C. s. p.). V dôsledku informačného deficitu, ktorý je pre spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch obvyklý, musí dôkaznú povinnosť za spotrebiteľa suplovať súd, a to aj v prípade, ak spotrebiteľ nepredložil alebo nemôže predložiť dôkazy vlastnou vinou. Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (C-40/08, C-618/10, C-243/08) vyplýva, že v spotrebiteľských sporoch je relativizovaná nielen dôkazná povinnosť spotrebiteľa, ale aj jeho povinnosť tvrdenia. Toto pravidlo neplatí jedine vtedy, ak spotrebiteľ s takýmto postupom výslovne nesúhlasí (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.10.2021 sp. zn. 4Cdo/162/2020, zverejnený v zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. R 6/2022).

18. V konaní bolo nesporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 18.10.2022 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 10.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver v mesačných splátkach vo výške 2,531 % z výšky úverového rámca, t. j. vo výške 253,10 eur mesačne. Splátky boli splatné 20. deň v mesiaci. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 24,90 % ročne. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 27,95 % a celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 11.348,76 eur (za predpokladov uvedených v zmluve). Predmetnú zmluvu súd vyhodnotil ako zmluvu o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a súčasne ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca poskytol žalovanému tzv. revolvingový úver, ktorý je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa (do výšky úverového rámca) a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu nie je možné v priebehu trvania zmluvného vzťahu určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), pretože úver sa čerpá podľa vôle dlžníka a následne sa veriteľom dopĺňa, čím sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Údaj o RPMN sa v takomto prípade dá určiť len na začiatku poskytnutia úveru na základe známych vstupných údajov, ale tiež s potrebou simulovať určité vstupné údaje RPMN. Uvedenie RPMN je jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to bez ohľadu na to, či ide o revolvingový úver, resp. iný druh spotrebiteľského úveru. V zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. RPMN má byť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Z uvedeného je zrejmé, že v čase uzatvorenia zmluvy o poskytnutí tzv. revolvingového úveru je možné vypočítať RPMN z hodnoty úverového rámca indikatívnym výpočtom, ktorý sa poskytuje spotrebiteľovi (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/205/2021 zo dňa 23.11.2022). Z ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. pritom nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021, zverejnené v zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 86/2021). V nadväznosti na uvedené konajúci súd konštatuje, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver bola vyhotovená v písomnej forme a obsahuje všetky povinné obsahové náležitosti zmluvy o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd preto vyhodnotil túto zmluvu ako platný právny úkon.

19. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý revolvingový úver riadne a včas neplnil, keď napriek výzve žalobcu zo dňa 22.05.2023 bol v omeškani so zaplatením viac ako troch mesačných splátok úveru. Žalobca preto výzvou zo dňa 28.06.2023 vyzval žalovaného na splatenie celého čerpaného úveru vo výške 11.161,79 eur (t. j. zosplatnil úver). Žalobca postupoval pri vyhlásení okamžitej splatnosti úveru v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Právo žalobcu vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru bolo dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere (v časti o dôsledkoch nesplácania úveru) a v hlave 7. § 2 písm. a) úverových podmienok. Vyhlásením okamžitej splatnosti úveru žalovaný stratil právo zaplatiť predmetný úver v dohodnutých splátkach, t. j. vznikla mu povinnosť zaplatiť celý dlh (celú nesplatenú časť úveru) naraz.

20. Žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 11.113,79 eur, ktorá podľa jeho tvrdenia pozostávala z istiny úveru vo výške 9.976,73 eur, úroku vo výške 980,49 eur, úroku za hotovostné transakcie vo výške 61,81 eur, úroku za poistné vo výške 4,64 eur a poistenia CPI vo výške 90,12 eur. Žalobca vo svojej žalobe ďalej uviedol, že žalovaný čerpal poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 10.592,- eur a žalobcovi uhradil čiastku spolu vo výške 1.406,30 eur. Toto nesporné skutkové tvrdenie žalobcu potvrdzuje aj listinný dôkaz - výpis čerpania splátok a úhrad. Žalobca však vo svojej žalobe a ani vo svojich neskorších podaniach už vôbec neuviedol podstatnú a rozhodujúcu skutočnosť, v akom rozsahu bolo plnenie žalobcu vo výške 1.406,30 eur započítané na istinu úveru a v akom rozsahu bolo započítané na zmluvné úroky, úroky z omeškania či poplatky (napr. poplatok za poistenie). Žalobca si teda nesplnil svoju základnú procesnú povinnosť tvrdiť (opísať) rozhodujúce skutočnosti o dôvodnosti a trvaní svojho nároku, vyplývajúcu mu z čl. 8 C. s. p. a z § 132 ods. 1 C. s. p. Opísanie rozhodujúcich skutočností pritom nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (porovnaj § 132 ods. 2 C. s. p.). Súd preto nemohol bez ďalšieho vychádzať z údajov uvedených vo výpise čerpania splátok a úhrad (najmä v časti rekapitulácia). Tieto údaje boli navyše pre konajúci súd nepreskúmateľné, keďže v tomto výpise absentoval údaj o tom, v akom rozsahu a akým spôsobom boli jednotlivé úhrady žalovaného započítané na istinu úveru, zmluvné úroky, úroky z omeškania a poplatky (napr. vo forme amortizačnej tabuľky). Žalobca tak v žalobe neuviedol také skutkové tvrdenia, z ktorých by nepochybne vyplývalo, že mu vznikol nárok na zaplatenie istiny, zmluvných úrokov a poplatkov v ním požadovanej výške. Súd teda nemohol ustáliť, či si žalobca uplatnil tieto svoje domnelé nároky v súlade so zákonom a s uzavretou zmluvou. Z tohto dôvodu súd žalobe vyhovel len v nespornej časti o zaplatenie istiny úveru vo výške 9.185,70 eur (t. j. vo výške rozdielu medzi poskytnutým úverom vo výške 10.592,- eur a úhradami žalovaného vo výške 1.406,30 eur) a vo zvyšnej časti žalobu pre neunesenie bremena tvrdenia (a v nadväznosti na to ani dôkazného bremena) ako nedôvodnú zamietol.

21. Žalobca si podanou žalobou uplatnil (okrem istiny úveru) takisto nárok na zaplatenie vyčíslených zmluvných úrokov vo výške 980,49 eur, úrokov za hotovostné transakcie vo výške 61,81 eur, úrokov za poistné vo výške 4,64 eur a poplatkov za poistenie vo výške 90,12 eur. Ako uviedol konajúci súd už vyššie, žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol, pretože žalobca neunesol svoju základnú procesnú povinnosť tvrdiť (opísať) rozhodujúce skutočnosti o dôvodnosti a trvaní týchto nárokov, vyplývajúcu mu z čl. 8 C. s. p. a z § 132 ods. 1 C. s. p. Žalobca totiž v žalobe neuviedol také skutkové tvrdenia, z ktorých by nepochybne vyplývalo, že mu vznikol nárok na zaplatenie zmluvných úrokov a poplatkov v ním požadovanej výške. Žalobca v žalobe a ani v neskorších podaniach neuviedol, z akej sumy, za aké obdobie a pri akej úrokovej sadzbe si vyčíslil zmluvné úroky. Ohľadom poistenia žalobca neuviedol vo svojej žalobe a ďalších písomných podaniach žiadne (!) skutkové tvrdenia, a už vôbec nie výpočet dlžného poistného (poistné v akej výške a za aké obdobie). Aj z tohto dôvodu tak súd vôbec nemohol ustáliť, či si žalobca uplatnil tieto svoje domnelé nároky v súlade so zákonom a s uzavretou zmluvou.

22. Konajúci súd v tejto súvislosti pripomína, že sporové konanie je kontradiktórnym konaním, v ktorom sa prioritizuje procesná aktivita a procesná diligencia strán sporu. Žalobca je povinný v žalobe opísať všetky rozhodujúce skutočnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci a tieto je povinný aj náležite preukázať. Žalobca je povinný tvrdiť tie skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé priviesť jeho úspech v spore. Bremeno tvrdenia je pritom v korelácii s bremenom popretia tvrdení protistrany. To však neznamená, že pasivita žalovaného môže mať za následok povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti žalovaného poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.06.2019 sp. zn. I. ÚS 246/2019). Ako uviedol konajúci súd už vyššie, žalobca vo svojej žalobe neuviedol ani základné skutočnosti, z ktorých by vyplývali dôvodnosť a trvanie uplatnených nárokov žalobcu v ním požadovanej výške. Nie je ani na mieste, aby súd suploval procesnú nedbalosť (neaktivitu) žalobcu; takýto postup by bol porušením princípu rovnosti zbraní, vyjadreného v čl. 6 ods. 1 C. s. p. Uvedené platí o to viac, ak ide o spotrebiteľský spor, v ktorom je povinnosťou súdu poskytnúť zvýšenú ochranu spotrebiteľovi (v tomto prípade žalovanému) ako slabšej sporovej strane. Naopak, žalobca ako silnejšia sporová strana bol zastúpený advokátom, ktorý bol povinný konať s náležitou starostlivosťou prislúchajúcou jeho profesijnej odbornosti (porovnaj čl. 11 ods. 3 C. s. p.). Advokát ako zástupca žalobcu mal preto vedieť, že žalobca je povinný uviesť v žalobe všetky skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci, t. j. opísať všetky rozhodujúce skutočnosti osvedčujúce dôvodnosť a trvanie žalobou uplatneného nároku. Súd pritom vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa však žalobca ani jeho právny zástupca nedostavili. Pokiaľ by sa pojednávania zúčastnili, vypočuli by si v zmysle § 181 ods. 2 C. s. p. zo strany súdu, ktoré skutkové

tvrdenia považuje medzi stranami za sporné a ktoré za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a aké je jeho predbežné právne posúdenie veci. Žalobca tak mal zachovanú možnosť reagovať na predbežné právne posúdenie veci zo strany súdu; v žiadnom prípade preto nie je možné hovoriť o prekvapivom súdnom rozhodnutí. Skutočnosť, že sa žalobca ani jeho právny zástupca pojednávania nezúčastnili, musí ísť na ťarchu žalobcu.

23. Nebol preto daný dôvod na postup podľa § 150 ods. 2 C. s. p., teda požiadať žalobcu o ďalšie skutkové tvrdenia, keďže takýto postup by bol v rozpore s princípom rovnosti zbraní. Takisto nebol daný dôvod vyzývať žalobcu na odstránenie vady žaloby podľa § 129 C. s. p., keďže nedostatok spočívajúci v neuvedení rozhodujúcich skutočností nie je vadou žaloby a jeho následkom nie je odmietnutie žaloby, ale jej zamietnutie pre neunesenie bremena tvrdenia. Podaná žaloba podľa názoru súdu ani nebola (v tejto časti) zjavne nedôvodná v zmysle § 138 C. s. p., súd preto nemal povinnosť vyzvať žalobcu na (čiastočné) späťvzatie žaloby. Súd zamietol žalobu v tejto časti z dôvodu, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia (teda z dôvodu nedostatku skutkových tvrdení), a nie z dôvodu, že zo skutočností uvedených v žalobe bolo po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je v tejto časti zjavne nedôvodná. Bolo by v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania suplovať procesnú aktivitu žalobcu a v konečnom dôsledku by takýto postup súdu viedol k porušeniu princípu rovnosti zbraní v neprospech žalovaného ako slabšej sporovej strany. Navyše, neupozornenie na zjavnú nedôvodnosť žaloby nemožno považovať za taký nesprávny procesný postup súdu, ktorým by sa strane znemožnilo uskutočňovanie jej patriacich procesných práv v takej miere, že by došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (porovnaj Števíček, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 512). Súd pritom na pojednávaní dňa 06.02.2024 uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci, a teda vytvoril žalobcovi (jeho právnomu zástupcovi) možnosť na doplnenie podstatných skutkových tvrdení. Žalobca (jeho právny zástupca) však chýbajúce skutkové tvrdenia nedoplnil.

24. Uplynutím lehoty 15 dní od spísania výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 28.06.2023 (t. j. dňom 14.07.2023), sa žalovaný dostal do omeškania s plnením (celého) peňažného dlhu. Súd preto v súlade s § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. zaviazal žalovaného aj k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne (t. j. vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania) zo sumy 9.185,70 eur od 14.07.2023 až do zaplatenia. Vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

25. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy spolu vo výške 11.113,79 eur (9.976,73 eur + 980,49 eur + 61,81 eur + 4,64 eur + 90,12 eur). Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 9.185,70 eur, žalovaný bol v konaní úspešný v zamietnutej časti o zaplatenie sumy 1.928,09 eur (791,03 eur + 980,49 eur + 61,81 eur + 4,64 eur + 90,12 eur). Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 82,65 % (podiel sumy 9.185,70 eur a sumy 11.113,79 eur) a vo zvyšku bol neúspešný. Žalovaný mal v konaní úspech v rozsahu 17,35 % (podiel sumy 1.928,09 eur a sumy 11.113,79 eur) a vo zvyšku bol neúspešný. Rozdiel medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovaného tak predstavuje čistý úspech žalobcu v rozsahu 65,30 % (82,65 % - 17,35 %). Súd preto rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 65,30 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.